

DÉLMAGYARORSZÁG

AZ MSZMP SZEGED VÁROSI BIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

Zárszámadások

A térszekben zárszámadáskor közzéadásnyelven beszélnek. Röpködnek a szónoki emelvényről a fogalmak: ráták, növekmények, készletek, eszközök... Ömlik a szó a vezetőség beszámolója gyanánt, s szórja az előadó a statisztikai adatokat. Befonnak a hitelek, törlesztések, adók, fejlesztések, beruházások hálójába, a bevételek-kiadások halmazátába. Alkalmadtán meglököm a szomszédom, a milliók hallatán csettintek is hozzá, no ez igen. Ő vissza, és általában mutatja, ott sok, itt kicsi a pénz. Jegyzetek felmondásokat, negyedkifejezéseket, alig várom a végén, hogy a kisszobában valaki pontosan megmagyarázza, miért is kevés a nyereség, vagy miért nem lett jobb a gazdálkodás.

Ilyen helyeken nehezebb eligazodni, mint ott, ahol kelek-percek megmondják, miből mennyi termelt, lett-e rajta haszon, jól sáfárgodtak-e a közös pénzzel vagy sem, mennyit fizetett a biztosító és miért hullottak el a fiatalok a malacok. Általában azok a gazdaságok a szokimondóbbak, ahol van is mit mondani. Nincs ok a magyarázkodásra, jó földön gazdálkodtak, becsülettel dolgoztak és helytálltak, nem kerestek kibúvót a munka alól. S nem várták a mindent megmentő állami támogatást, s nem keresték a kiskapukat. Az ilyen gazdaságokban az évvégi számvetés után nem kell a kíváncsibb tagoknak szakzótárért járniuk, hogy megértsék, amit hallottak.

Az ideai zárszámadások formában, lebonyolítási módokban hasonlók a tavalyihoz. Küldött-, köz- és részkielégítések vitáit meg az emberek a hátuk mögött hagyott esztendő tapasztalatait, az ideai tennivalókat. Általában művelődési házakban tartják az összejöveteleket. Akárcsak tegnap, Sándorfalván, a Magyar-Lengyel Barátság Termelőszövetkezetben. Tartalmában viszont már várható változás. Számítani lehet a tavalyi árváltozások kihatásaira és az új szabályozórendszer is sok kérdésre ad lehetőséget.

A közösségi ember a zárszámadáson arra kíváncsi, hogyan valósult meg a párt politikája a mezőgazdaságban. Eredményt, haladást hozott-e az elmúlt év, amikor mostohán bánt az idő a gazdákkal? Kevesebb-e a különbség a hasonló adottságú térszek természetátlagai között, milyen fogantatja van a versenyfelhívásnak, betartották-e a partnerek ígéretüket? Sándorfalván már tegnap megtudtuk a múlt esztendő sikereit, kudarcait. Tartotta magát a közösség az előirtakhoz. A vezetők szemlélete igazodott az új követelményekhez. Több termelési rendszer és társulás technológiáját honosították meg, javult a munkafegyelem. A tagoknak nem sok véleményük volt, egyetértettek az elnök beszámolójával. Megválasztották az új vezetőséget, megszüntették az ideai tennivalókat.

A térszövettségben a tagság tartózkodóbb véleménynyilvánítását a helyi kisgyűlések használnak tudják be. A zárszámadáson csak azt mondják, ami nagyon nyomja a lelküket. Kár! Mert igaz, hogy szinte népünnepély jellegű ma már az összejövetel, de sok ésszerű javaslat, éber gondolat sikkadhat így el. Azt már a parasztember is megtanulta, minél több lépcsőn megy keresztül a javaslat, annál jobban átalakul. Emlegetik is jó páran azokat a régi közgyűléseket, amikor a kocsis szemébe megmondta az elnöknek, hogy a lovat nemcsak hajtani, hanem etetni is kell. Mostanában erről már a kocsis nem beszél, mert hallja, hogy az állattenyésztési ágazat nyereséggel zárta az évet, de a kelletténél több abrakot etettek az állatokkal. Nem is próbálkozik a beszéddel, nehogy belegabalyodjon a „fajlagos rátába”, meg a „hozamutatókba”. (Csongrád megyében, akár az országos átlag, növekedett az egy állatra jutó fajlagos termelés, növekedtek a hozamok is és kevesebb állat hullott el.)

A megváltozott felvásárlási árak is megpörgetik az emberek gondolkodását. Főleg azért, mert az ideai esztendőről is döntenek. Több termék ára a piac szerint alakul, s ezért a szövetkezeteknek érdemes kihasználniuk a többesértékesítés előnyeit. Az áruértékesítés problémáit Sándorfalván is említette az elnök, bár javultak a kapcsolatok, de kárunk is lett az átvételi huzavonában. Valamit hozott volna a konyhára, ha idejében és jó áron el tudják adni, amit a föld termelt.

A Szeged környéki térszekben nagyjából már körvonalazódtak az elképzelések és az írószálon berajzolták a térképre az ideai táblákat. Az elmúlt őszi biztató jelei — időben földbe került, szépen fejlődött, megerősödött télire a gabona — alapot adnak a bátor, meggondolt kockázatvállalásra és a bizakodásra.

A közösségek kezükben tartják sorsukat. Mert szabályozók ide, felhívások oda, igazság: ki mint vet, úgy arat.

Nem marad ki a beszámolókból — mivel súlyával beverekedte magát — a tájtermelés fontossága, a mikrokozmoszok tapasztalatainak értékelése. A kongresszusi irányelvek állásfoglalása is rámutat: egyetlen módja az előrelépésnek, ha a gazdaságok összefognának. Különben nehezen változik a termékszerkezet és nem javulnak az átlag alatti hozamok. Azokra a szövetkezetekre hárul a munka nagyobbik része, ahol pontosan tisztában vannak a mezőgazdasági fogalmakkal és eddig is szép nyereségük volt. Az ilyen gazdaságokban serények a tagok, figyelmes, jól tájékozott a vezetőség.

Néhány hét múlva választ kapunk, melyik közösségben értelmezték jól a múlt évben is a mezőgazdasági fogalmakat, s hol értette ezeket könnyen a fül.

Majoros Tibor

A környezet védelméről

Termékeny talajra hullott a Hazafias Népfront országos titkárságának, valamint az Országos Környezet- és Természetvédelmi Hivatalnak tavaly közzétett felhívása: az együttes cselekvésre buzdító szavak nyomán miniszteriumok, főhatóságok, társadalmi szervezetek kapcsolódjanak be az országos környezetvédelmi társadalmi akcióprogram 1980-as programjának ki-munkálásába.

Minderről a Hazafias Népfront országos elnöksége mellett tevékenykedő környezetvédelmi bizottság szerdai tanácskozásán tájékoztatták az ülés résztvevőit.

A HNF OT székházában lezajlott eszmecsere Rónai Rudolfnak, a bizottság elnökének vezetésével áttekintették a természeti értékeinket óvó, környezetünket szépítő társadalmi összefogás tavalyi eredményeit, továbbá az ideai teendőket.

A bizottság munkatervében megkülönböztetett helyet kapott a június 5-i környezetvédelmi világnap rendezvényeinek előkészítése, a Balaton környezetének fejlesztését szolgáló társadalmi feladatokról szóló program ki-munkálása, valamint az egyetemisták, a főiskolások környezetvédelmi tevékenységének áttekintése is. (MTI)

Tanácskozás

Az országgyűlés mezőgazdasági bizottságának tagjai Cselőtei László elnökletével szerdán megtartották szokásos évüli munkamegbeszélésüket a Mezőgazdasági és Élelmiszerügyi Minisztérium, illetve az Országos Vízügyi Hivatal vezetőivel. Értékelték az elmúlt év együttműködésének tapasztalatait, majd Romány Pál mezőgazdasági és élelmiszerügyi miniszter és Illyés György, az Országos Vízügyi Hivatal elnökhelyettese tájékoztatta a képviselőket a mező- és erdőgazdaság, illetve az élelmiszeripar, valamint a vízgazdálkodás időszaki kérdéseiről, eredményeiről és ideai feladatairól. Ezt követően a bizottság elfogadta 1980. évi munkatervét. (MTI)

Lázár György fogadta Tadeusz Wrzaszczykot és Sanan Southichakot

Lázár György, a Minisztertanács elnöke, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja szerdán, az Országházban fogadta Tadeusz Wrzaszczyk miniszterelnök-helyettesét, a Lengyel Népköztársaság Minisztertanácsa mellett működő tervbizottság elnökét, a Lengyel Egyesült Munkáspárt Politikai Bizottságának póttagját, aki Huszár Istvánnak, a Minisztertanács elnökhelyettesének meghívására tegnap hazánkba érkezett, és az 1981-1985. közötti tervidőszak gazdasági együttműködési kérdéseiről tárgyalt.

A szívélyes légkörű találkózón részt vett Huszár István, valamint Tadeusz Pietr-

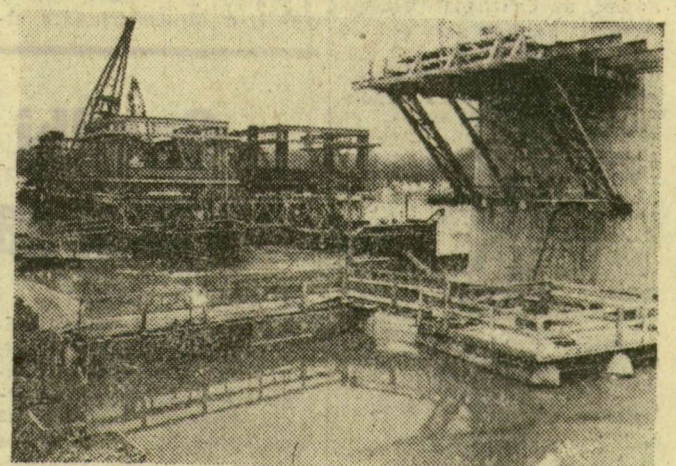
zak, a Lengyel Népköztársaság budapesti nagykövete is. Lázár György — ugyan-csak szerdán — fogadta Sanan Southichakot, a Laoszi Népi Demokratikus Köztársaság közlekedési, szállítási és közmunkaügyi miniszterét, a magyar-laoszi gazdasági és műszaki-tudományos együttműködési bizottság harmadik ülésén részt vevő laoszi küldöttség vezetőjét. A szívélyes, baráti légkörű megbeszélésen részt vett Borbándi János, a kormány elnökhelyettese, az együttműködési bizottság magyar tagozatának elnöke is. (A magyar-laoszi tárgyalásokról jegyzőkönyvet írtak alá, melyet lapunk 2. oldalán ismertetünk.)

Tisza-híd épül Szentes és Csongrád között

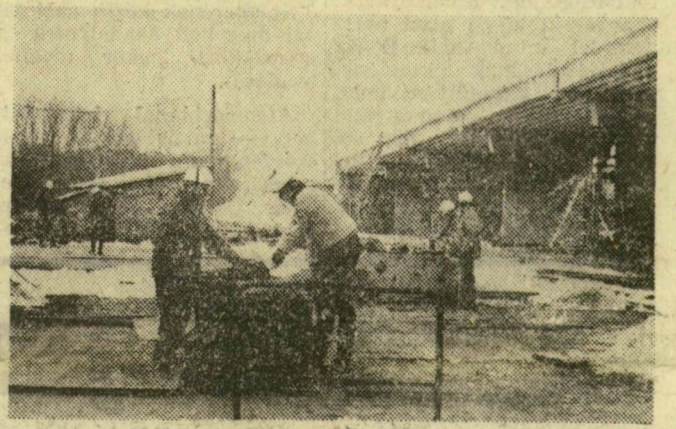
„Milyen lesz az új szentesi híd?” „Hol tartanak a csongrádi híd építói?” „Nem lehet most könnyű dolguk a hidászoknak a 451-es úton, Szentes, meg Csongrád között!...” Félreértés ne essék, mindhárom mondat ugyanarról a hídról szól, csak éppen meg nem alakult ki a szóbeszédben a pontos és egyértelmű elnevezés. Szentesinek nevezzük-e majd, vagy csongrádinak, esetleg — eléggé szerencsétlenül — szentes-csongrádinak a most épülő Tisza-hídat, az majdcsak kiderül később, mindenesetre hadd befolyásoljam az olvasót egy történet közreadásával. Találkozott egyszer a két város egy-egy polgára. „Szép lesz ez a mi hidunk” — így az egyik. „A ti hidatok? Talán a miénk!” — pörölt vele a másik. Mint hírlík, abban maradtak: Szentesnek hídjá lesz, Csongrádnak vízlepcsője...

Az építkezés ütemterve kezdetben a szentesieknek kedvezett. A földmunkák, az utépítés után előbb a bal parti ártéren „iramosztak meg” a Hídepítő Vállalat brigádjai: 1978 őszén öt pillért már vasbeton gerendák kötötték össze. Azóta persze tovább haladtak: a bal parton már csak a feljárási utolsó nyílása fölé kell beemelni a hídgerendákat. Elkészült ugyanis az úgynevezett közös pillér, amelynél az előregyártott és a helyszínen, speciális csúszsalus eljárással készülő szerkezetek találkoznak majd. A négy francia szaluzókocsi már megérkezett: a kataránon övszerelvény várják, hogy — a győri hídépítés technológiájához hasonlóan — a mederpillérekre szerelve elindulhassanak a közös pillérek, illetve a folyó közepe felé, előreláthatóan a nyáron.

Ennek az érdekes és a hazai hídépítési gyakorlatban még csak másodjára alkalmazandó eljárásnak az az előfeltétele, hogy időben elkészüljön a Csongrád felüli mederpillér is. Mit értsünk

A Szentes felüli mederpillér mögött kataránra helyezve szerelték össze a szaluzókocsikat

A Jeges Tisza a partra irányítja a vasszerelőket

az „időben” szón? A Tisza víz szintjénél méterekkel szeszélyeskedett már tavaly is, augusztus volt, mire nem fenyegette többé elöntéssel az oldalal rövidebb lesz a hid artéri szakasza, talán ezért is kezdődött ott később a pillérelépítés. A három nyílásból, kettőt azért már gerendák fednek, s a hidra vezető út is készen van. A 245 millió forintos költségű épülő, s csaknem fél kilométer hosszú híd utyan- is 2 és fél kilométeres új úton lehet majd megközelíteni. Hogy mikor, az első sorban az időjárástól, s a „vízjárástól” függ. Kevesebb múlik a Hídepítő Vállalat partnerein, hiszen — mint Nádaházy Ferenc, az építkezés vezetője elmondta — az alvállalkozók és a szállítók teljesítik szerződésben vállalt kötelezettségeiket.

A hídépítőknek ilyenkor is ad persze munkát az ütemterv, meg az előrelátó csoportvezető, mint amilyen Farkas Ferenc is. Vasszerelők, lakatosok tartoznak a brigádjába, legtöbbször 10-12 éve járnak az ország. Szentesre Köröstarcsáról jöttek, nem csupán egy hídépítés tapasztalataival gazdagon. Farkas Ferenc Állami-díjjal is. S ez nyilván nem csupán az ő munkája elismerése volt. „Mondtam is a miniszternek az avatás után, hogy egy ilyen csapatot könnyű szétszórni a különböző építkezésekre. Együtt maradni egy évtizeden át, az teszi próbára az embert.” Hol az egyik, hol a másik oldalon bukkannak föl, mikor hol van rájuk szükség. Azon a század elején épült „parkettás” hídon járnak át, amelyről délre, vagy hatszáz méterrel — ha úgy hozza a sor — akár jeget is törnek. Védik a bal parti mederpillért a jég feszítő erejétől, s törlik a jeget a Csongrád felüli közös pillér helyén is. Betonoznának már, de a ta-

Pálffy Katalin